

דו"ח כי "בשנתים האחרונות קטלו הציידים כ-1000 חזיריבר לשנה. בערך אותה כמות נקטלה עליידי המדבירים". המישקל הממוצע של בשר נקי בכל חזיר הוא כ-80 ק"ג. הבשר נמכר לאיטי לזיום ולבעלי-סטקיות במחיר ממוצע של 14 לירות הקילו.

כלומר, שמונה מדבירים הרוויחו בשנה אחת למעלה ממיליון ומאה אלף לירות! סכום זה נקי ממס, מפני שרובם לא טרחו כלל לדווח לשלטונות המס על ריווחיהם.

החזירים המסוממים בשטח, משתמש בריכוז גבוה הרבה מעל המותר. החזיר מתמוטט בסמוך למקום בו בלע את ה"פתיח, וקל לאתר.

כך קורה שהמוני אזרחים הקונים בשר חזירים אוכלים, בלא ידיעתם, בשר המכיל סמיהרדמה חריפים בריכוז גבוה. העלול בהחלט לסכן את בריאותם.

בכך לא נסתיימה השתוללות המדבירים, הם נוהגים לשחוט את חזירי הבר במקום הימצאם, ולהשאיר את הקרביים בשטח.

מרוצים, אך יבולי החקלאים נזוקו קשות. אברהם יפה עצמו, בשיחה עימי, הביע בגלוי את דעתו כי השימוש המופרז ב"סמים, להדברת חזירי-הבר, מסוכן מבחינה אקולוגית ומבחינת שמירת הטבע. הצייד עדיף.

יפה לא היסס להאשים מפורשות את מיישרי-החקלאות, על כל מי הוא מספק בפועל על כל אותן תקנות שהוא מפרסם. מחדל זה גורם לזנב שאינו ניתן לתיקון לאוכלוסיית חיות-הבר בארץ.

אנשיו של יפה נלחמים בציידים בשטח.

נימנים עם אירגוני-הציידים הקיימים בארץ. בארץ קיימים שלושה אירגוני-ציידים חוקים: בחיפה, תל-אביב וירושלים. ראי שהם הציעו לאנשי שמורות הטבע לא-פעם ליצור שיתוף-פעולה הדוק. הם התייבבו כי ירחיקו מבין שורותיהם, לצמי תות, כל תבראגודה שיתפס בעבירת צייד. הם ביקשו מאברהם יפה שיעניק לאירגונם כלים מתאימים, כמו חלוקת רישיונות-הצייד, כדי שיהיו בידיהם אמצעי-עיסוק צייד נגד חברים שאינם ממלאים אחר התקנות. אך כל ניסיונותיהם ליצור מערכת-יחסים תקינה ומסודרת עם ראשי שמורות-הטבע, עלו על שירטון.

ייתכן שיש לחפש את המקור לכל הסיכ-סוכים באישיותו של אורי צאן, תאחראי הראשי מטעם רשות שמורות-הטבע על ענף הצייד בארץ.

על הכוונת: חזיר-הבר, שעליו נאבקים המדבירים והציידים

בעלי-חיים ועופות שאכלו מן הקרביים, הורעלו למוות.

חיות-בר מוגנות נשמדות

זמר פרופסור מנדלסון: "ההשפעה על החי היתה הרסנית. שוב ושוב נמצאו ליד ערימות-הקרביים בעלי-חיים ועופות מורעלים. זאבים וצבועים, שני מיני בעלי-חיים נדירים המוגנים לפי ה"חוק, נעלמו בתקופת השימוש הפרוע ב-"

סכום דומה הרוויחו הציידים בעיסקות הבשר שלהם. כיוון שמיספר הציידים ש"הקדישו זמן רב לציד החזירים, מגיע לכמה מאות, היו רווחיו של כל אחד מהם קטנים בהרבה מרווחי שמונה המדבירים. במשך השנים השתוללו המדבירים בצורה פרועה, בלא שאיש יעצור בעדם. כשי החלו להשתמש בתרדמון, התברר כי פיתיון בשרי שנאכל על-ידי החזירים, נאכל גם על-ידי חיות אחרות, מועילות ומוגנות. לכן אסר מיישרד החקלאות את השימוש בפיתיון בשרי, וניתנה הוראה לעבור ל"פיתיון-גרעיניים.

רבים מעובדי רשות השמורה אומרים, כי צאן אינו מסוגל לפתח מערכת של יחסי-עבודה תקינים עם הכפופים למרותו וכי לא-פעם, המידע שבו הוא מוזן את ראש רשות שמורות-הטבע, אינו מדוייק. הציידים טוענים כי כל ניסיונותיהם ליישר עימו את ההדורים ולהגיע לכלל סיכוי מים חיוביים, עלו בתוהו. לטענתם, במקום לחזק את אירגונם, ולעבוד עימם תוך שיתוף-פעולה, משתדל אורי צאן לפורר את האירגון וזאת, כדי להגיע למצב שהוא יהיה השולט הבילעדי על הציידים, ורק הוא לבדו יחליט למי לתת רישיון-צייד. באילו תנאים ובאילו מגבלות.

כוחה של הבטחה

בתחילת החודש שוחחתי עם ד"ר פפו. הוא הסביר לי את עיקרי תוכניתו החדשה. במהלך השיחה התברר, כי הבעייה המרכזית לא נפתרה למעשה. מיישרד החקלאות לא הצליח לשריין אפילו תקן אחד למספק, שיוכל להסתובב בשטח ו-לוודא שכל אותן תקנות יפות תמומשנה הלכה-למעשה.

השבוע, לאחר מספר שעות נוספות שלנו, נמצא בדרי-פלא, לפתע, תקן ל"העסיק פקה אחד במישרה מלאה. תפקידו יהיה לוודא שהמדבירים ישתמשו בכמות מתאימה של סם, לא ישחטו חזירים ב"שדות הפתוחים ולא ישליכו את קרבייהם בשדה. כל החזירים יובאו לשחיטה למקור מותר-ריכוז קבועים, קרביהם ייטמנו בקרקע ובשרם יעבור בדיקה וטרינארית קפדנית. לפני שיוצע לשוק, כך, לפחות, הובטח לי. בסיכומים אלה יש משום הישג חשוב. אך מצב זה אינו פותר את בעיית הציידים הממשיכים להרגיש עצמם מקופחים. למרות תרומתם החשובה לנושא השמדת חזירי הבר.

אולם, הסיכומים בין הציידים לבין רשות שמורות-הטבע, למרות מיטען ה"שינאה והמרירות, הם שיטחיים במהותם. שיתוף-פעולה הדוק בין שני הגורמים יכול לתרום הרבה לפיתרון הבעייה.

אך בפועל הם בזים דווקא למדבירים. לד"ר פפו הם קוראים, "המסמס מיספר אחד של ישראל".

לכאורה צריך היה להיווצר שיתוף-פעולה הדוק בין הציידים לבין רשות שמורות-הטבע. בפועל — המצב שונה לחלוטין. קיימים סיכסוכים חריפים בין הציידים לבין הרשות. סיכסוכים אלה הביאו, למעשה, למצב של ניתוק-מגע ולקרע עמוק בין שני הצדדים.

אברהם יפה טוען, שבין חברי אירגון הציידים קיים אלמנט לא-מבוטל של ציידים אלים, הבנים לחוק ועושים ככל העולה על רוחם.

לדבריו, אותם ציידים משמידים ללא היסוס כל חיות-בר מוגנת הנקלעת אל בין כוונות רובי-הצייד שלהם. הם מסתוו בבים בשטחים חקלאיים, ופותחים באש ללא תיאום מראש עם הגורמים האחראיים בשטח, על מועד בואם. לא פעם הם דוהרים בגיפסים בחלקות מעובדות, הורסים צינורות-השקיה ופוגעים ביבולים.

סנקציות ללא שיניים

מצב כפופים זה הביא, לדברי יפה, למצב שרשות שמורות-הטבע הוציאה הוראה האוסרת כליל ציד-לילה. משום שאין לה השתלט ולמספק על הציידים. גם קבוצת פקחי שמורות-הטבע, עימם נפגשתי בתחילת החודש בקיבוץ מלכיה, השוכן ליד גבול הלבנון, השמיעה טענות דומות. אותם מספקים הציגו בפני ד"ר-חוח, שבהם עויינו מיקרים רבים של לכידת ציידים באיזורים האסורים לצייד מבחינה ביטחונית, כמו ברמת-הגולן, ועל מציאת גופות חיות-בר מוגנות שנזרו בידי ה"ציידים.

חקירה יסודית יותר של הנושא מגלה, כי לא ניתן לצייד את המצב בצבעי לבן-שחור בלבד.

עובדה היא, כי אנשי הרשות מתעלמים מהטענה המרכזית של אירגון-הציידים, כי בחלק הארי של עבירות צייד מעורבים לא אנשיהם-שלהם, אלא אנשי-הפקר שאינם

החזיר אסור!

לתקופה קצרה אסרה רשות שמורות-הטבע ציד חזירי בר בארץ, מפחד השתוללותם של הציידים, שגרמו נזקים למטעים. לצורך זה הוספה הערה ברשיונות-הצייד (למעלה). כעבור חודשים אחדים בוטלה ההוראה, מחמת הנזקים הרבים עוד יותר שגורמים למטעים, החזירים עצמם.

רוב המדבירים התעלמו מהוראה זו, ו"מיישרי-החקלאות לא טרחו לפקח בשטח על ביצוע ההוראה.

יתר על כן, לפי ההוראות צריך ריכוז החומר המרדים בפיתיון להיות 4 אחוזים בלבד. בפועל משתמשים המדבירים בריכוז של 12%. הסיבה לכך היא שהחזיר, שאכל פיתיון בריכוז נמוך, יכול ללכת מרחקים גדולים, עד קילומטר אחד, קודם שהוא חש בהשפעת הסם ומתמוטט. המדביר, שאינו רוצה לבזבז זמן על חיפושים אחר